

Czym jest Integracja Sensoryczna?

Nasze zmysły są w stałej gotowości do odbioru wrażeń. Mózg zalewany jest docierającymi z nich tysiącami informacji, które muszą być odpowiednio rozpoznane, zinterpretowane, powiązane i ułożone tak, by mogły być wykorzystane w działaniu. Dokonuje się to poprzez proces nazwany Integracją Sensoryczną.

Każdy z nas jest świadomy posiadania zmysłu dotyku, smaku, wzroku i słuchu. Nie każdy z nas uświadamia sobie jednak, że posiadamy jeszcze dwa inne zmysły, uznawane razem ze zmysłem dotyku za podstawowe. Jest to zmysł równowagi i czucia głębokiego.

Zmysł równowagi (przedsionkowy) wykształca się dobrze już w życiu płodowym. Odpowiedzialny jest za utrzymanie równowagi, świadomość pozycji ciała, ruchu gałek ocznych, głowy i ciała.

Czucie głębokie (propriocepcja) to odbieranie informacji płynących z mięśni i ścięgien. Układ ten odpowiada za precyzyjne ruchy, właściwe napięcie mięśniowe.

Układ przedsionkowy, proprioceptywny i dotykowy to trzy podstawowe układy sensoryczne.

Ścisłe współpracują ze sobą oraz z innymi układami sensorycznymi – słuchem, wzrokiem.

Praca tych wszystkich układów połączonych skomplikowanym układem zależności, stanowi o naszym prawidłowym funkcjonowaniu w środowisku. Dzięki ich właściwie połączonej pracy jesteśmy w stanie odpowiednio odbierać bodźce, przetwarzać je i na nie odpowiadać.

Pomocny w zrozumieniu rozwoju procesów integracji sensorycznej jest przedstawiony poniżej model poziomów SI wg Violet F. Maas (na podstawie J. Ayres).

Poziom I:

Rozwój percepcji wrażeń: dotykowych, proprioceptywnych, przedsionkowych, wzrokowych i słuchowych

Poziom II:

Planowanie ruchu – duża motoryka

Integracja dwóch stron ciała

Poziom III:

Bardziej precyzyjna/różnicująca percepcja wrażeń dotykowych, wzrokowych,

Planowanie-mała motoryka,

Rozwój lateralizacji kinestetycznych i percepcji przestrzeni

Poziom IV:

Czytanie, pisanie, liczenie, myślenie koncepcyjne

Schemat ciała

W przypadku większości dzieci proces integracji sensorycznej rozwija się w sposób naturalny w wyniku typowych aktywności dla wieku dziecięcego. Planowanie ruchu jest naturalnym efektem tego procesu, podobnie jak umiejętność wykonywania reakcji adaptacyjnych na bodźce sensoryczne. Niestety u niektórych dzieci integracja sensoryczna nie rozwija się w wystarczającym stopniu.

Zdolność do organizowania informacji płynących ze zmysłów jest u wielu dzieci zakłócona. Rezultatem są problemy w zachowaniu, koncentracji, trudności szkolne i w zakresie rozwoju ruchowego.